

REGULAMENTUL (UE) NR. 734/2013 AL CONSILIULUI

din 22 iulie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 109,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

(1) În contextul modernizării în profunzime a normelor privind ajutoarele de stat menite să contribuie la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 pentru creștere ⁽¹⁾ și la consolidarea bugetară, articolul 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să se aplice în mod eficient și uniform în întreaga Uniune. Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽²⁾ a codificat și a consolidat practica anterioară a Comisiei de a spori securitatea juridică și de a sprijini dezvoltarea politicii în domeniul ajutoarelor de stat într-un mediu transparent. Cu toate acestea, având în vedere experiența dobândită în urma aplicării sale și evoluțiile recente, cum ar fi extinderea Uniunii și criza economică și financiară, anumite aspecte ale Regulamentului (CE) nr. 659/1999 ar trebui să fie modificate pentru a permite Comisiei să fie mai eficace.

(2) Pentru a evalua compatibilitatea cu piața internă a oricărui ajutor de stat notificat sau ilegal, pentru care Comisia are competența exclusivă în temeiul articolului 108 din TFUE, în scopul asigurării aplicării normelor privind ajutoarele de stat, ar trebui să se garanteze competența Comisiei de a solicita oricărei întreprinderi, asociații de întreprinderi sau oricărui stat membru toate informațiile necesare referitoare la piață, atunci când are îndoieli cu privire la compatibilitatea măsurii vizate cu

normele Uniunii și a inițiat, prin urmare, procedura oficială de investigare. În special, Comisia ar trebui să se prevaleze de această competență în cazurile în care se impune o evaluare de fond complexă. Atunci când decide să se prevaleze de această competență, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de durata investigației preliminare.

(3) În scopul de a evalua compatibilitatea unei măsuri de ajutor după inițierea procedurii oficiale de investigare, în special în ceea ce privește unele cazuri complexe din punct de vedere tehnic care fac obiectul unei evaluări de fond, Comisia ar trebui să fie în măsură, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, să solicite oricărei întreprinderi, asociații de întreprinderi sau oricărui stat membru să furnizeze toate informațiile referitoare la piață necesare pentru finalizarea evaluării sale, în cazul în care informațiile furnizate de statul membru vizat în cursul investigației preliminare nu sunt suficiente, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

(4) Din perspectiva relației speciale dintre beneficiarii de ajutor și statul membru vizat, Comisia ar trebui să poată solicita informații din partea unui beneficiar de ajutor numai în acord cu statul membru vizat. Furnizarea de informații de către beneficiarul măsurii de ajutor în cauză nu constituie un temei juridic pentru negocierile bilaterale dintre Comisie și beneficiarul respectiv.

(5) Comisia ar trebui să selecteze destinatarii cererilor de informații pe baza unor criterii obiective, adecvate pentru fiecare caz, asigurând totodată faptul că, atunci când cererea este adresată unui eșantion de întreprinderi sau asociații de întreprinderi, eșantionul de respondenți este reprezentativ în cadrul fiecărei categorii. Informațiile solicitate ar trebui să consistă în special în date factice referitoare la întreprindere și la piață și o analiză factuală a funcționării pieței.

(6) În calitate de inițiator al procedurii, Comisia ar trebui să fie responsabilă de verificarea atât a transmiterii informațiilor de către statele membre, întreprinderi sau asociații de întreprinderi, cât și a confidențialității prezumate pentru divulgarea informațiilor.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, 3.3.2010, COM(2010) 2020 final.

⁽²⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

- (7) Prin impunerea unor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu proporționale, Comisia ar trebui să fie în măsură să se asigure că întreprinderile sau, după caz, asociațiile de întreprinderi dau curs cererilor de informații care le sunt adresate. La stabilirea valorilor amenzilor și penalităților cu titlu cominatoriu, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii. Drepturile părților cărora li se solicită informațiile ar trebui să fie protejate, oferindu-li-se acestora posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere înainte de orice decizie de impunere a unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să aibă competență nelimitată cu privire la aceste amenzi și penalități cu titlu cominatoriu, în temeiul articolului 261 din TFUE.
- (8) Ținând seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării, Comisia ar trebui să poată reduce penalitățile cu titlu cominatoriu sau le poate elimina în întregime atunci când destinatarii cererilor furnizează în cele din urmă informațiile solicitate, deși după expirarea termenului.
- (9) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu nu sunt aplicabile statelor membre, deoarece acestora le revine obligația de a coopera sincer cu Comisia, în conformitate cu articolul 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), și de a furniza acesteia toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului (CE) nr. 659/1999.
- (10) Pentru a proteja dreptul la apărare al statului membru vizat, acesta ar trebui să primească copii ale cererilor de informații transmise altor state membre, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi și ar trebui să fie în măsură să își prezinte observațiile cu privire la comentariile primite. Statul membru vizat ar trebui, de asemenea, să fie informat cu privire la denumirea întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi consultate, în măsura în care respectivele nu au arătat un interes legitim privind protecția identității lor.
- (11) Comisia ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător interesul legitim al întreprinderilor în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale ale acestora. Comisia nu ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza în nicio decizie informațiile confidențiale furnizate de respondenți, care nu pot fi agregate sau al căror caracter anonim nu poate fi asigurat, cu excepția cazului în care a obținut în prealabil acordul respondenților privind divulgarea acestor informații statului membru vizat.
- (12) În cazurile în care informațiile marcate drept confidențiale nu par să intre sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, este oportun să se instituie un mecanism prin care Comisia să poată decide în ce măsură astfel de informații pot fi divulgate. Orice astfel de decizie de a respinge o cerere de a considera informațiile drept confidențiale ar trebui să indice un termen la sfârșitul căruia informațiile vor fi divulgate, astfel încât respondentul să poate utiliza orice protecție juridică pe care o are la dispoziție, inclusiv orice măsură provizorie.
- (13) Comisia ar trebui să poată analiza, din proprie inițiativă, informații provenind din orice sursă privind ajutoarele ilegale, cu scopul de a asigura respectarea articolului 108 din TFUE și, în special, a obligației de notificare și a clauzei suspensive prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din TFUE și de a evalua compatibilitatea ajutoarelor cu piața internă. În acest context, plângerile reprezintă o sursă esențială de informații pentru detectarea încălcărilor normelor Uniunii privind ajutoarele de stat.
- (14) Pentru a îmbunătăți calitatea plângerilor prezentate Comisiei și, în același timp, pentru a spori transparența și securitatea juridică, este necesară definirea condițiilor pe care ar trebui să le îndeplinească o plângere astfel încât Comisia să intre în posesia informațiilor privind un ajutor presupus ilegal și să declanșeze procedura de examinare preliminară. Plângerile care nu îndeplinesc aceste condiții ar trebui să aibă regimul unor informații generale referitoare la piață și nu ar trebui să ducă neapărat la o investigație *ex officio*.
- (15) Reclamanților ar trebui să le revină obligația de a face dovada faptului că sunt părți interesate în sensul articolului 108 alineatul (2) din TFUE și al articolului 1 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. De asemenea, acestora ar trebui să le revină obligația de a furniza o serie de informații într-o formă pe care Comisia ar trebui să fie abilitată să o stabilească printr-o dispoziție de punere în aplicare. Pentru a nu-i descuraja pe reclamanții potențiali, dispoziția de punere în aplicare ar trebui să asigure faptul că cerințele pentru prezentarea de către partea interesată a unei plângeri nu sunt împovărătoare.
- (16) Din motive de securitate juridică, este necesar să se stabilească termenele de prescripție pentru impunerea și executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu.

(17) Pentru a se asigura abordarea consecventă de către Comisie a unor chestiuni similare în cadrul pieței interne, este oportun să se completeze competențele actuale ale Comisiei prin introducerea unui temei juridic specific privind lansarea de investigații pe anumite sectoare ale economiei sau pe anumite instrumente de ajutor în mai multe state membre. Din motive de proporționalitate și din perspectiva sarcinii administrative ridicate pe care o presupun astfel de investigații, anchetele sectoriale ar trebui să fie întreprinse numai atunci când informațiile disponibile justifică o suspiciune rezonabilă conform căreia măsurile privind ajutoarele de stat dintr-un anumit sector pot restricționa sau denatura în mod semnificativ concurența pe piața internă în mai multe state membre sau conform căreia măsurile de ajutor existente dintr-un anumit sector în mai multe state membre nu sunt sau nu mai sunt compatibile cu piața internă. Astfel de anchete ar permite Comisiei să trateze în mod eficient și transparent aspectele orizontale privind ajutoarele de stat și să obțină o viziune globală *ex ante* a sectorului vizat.

(18) Consecvența în aplicarea normelor privind ajutoarele de stat impune stabilirea de măsuri pentru cooperarea între instanțele statelor membre și Comisie. O astfel de cooperare este relevantă pentru toate instanțele statelor membre care aplică articolul 107 alineatul (1) și articolul 108 din TFUE, indiferent de context. În special, instanțele naționale ar trebui să se poată adresa Comisiei pentru a obține informații sau pentru a obține avizul acesteia în ceea ce privește unele aspecte legate de aplicarea normelor în materia ajutoarelor de stat. Comisia ar trebui să fie, de asemenea, în măsură să prezinte observații scrise sau orale instanțelor care trebuie să aplice articolul 107 alineatul (1) sau articolul 108 din TFUE. Atunci când oferă asistență instanțelor naționale în acest sens, Comisia ar trebui să acționeze în conformitate cu atribuția de apărare a interesului public care îi revine.

(19) Observațiile și avizele Comisiei nu ar trebui să atingă articolul 267 din TFUE și nu ar trebui să aibă forță juridică obligatorie pentru instanțele naționale. Respectivul observații ar trebui prezentate în conformitate cu normele de procedură și practicile naționale, inclusiv cu normele de garantare a drepturilor părților, cu respectarea deplină a independenței instanțelor naționale. Observațiile prezentate de Comisie din proprie inițiativă ar trebui să se limiteze la cazurile care sunt importante pentru aplicarea coerentă a articolului 107 alineatul (1) sau a articolului 108 din TFUE, în special în cazurile care sunt importante pentru aplicarea sau dezvoltarea în continuare a jurisprudenței Uniunii în materie de ajutoare de stat.

(20) Din motive de transparență și de securitate juridică, informațiile cu privire la deciziile Comisiei ar trebui să fie făcute publice. Prin urmare, este necesar să se publice deciziile de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, dat fiind că acestea afectează interesele surselor

vizate. În momentul publicării deciziilor, Comisia ar trebui să respecte normele privind secretul profesional, și anume protecția tuturor informațiilor confidențiale și a datelor cu caracter personal, în conformitate cu articolul 339 din TFUE.

(21) Comisia, în strânsă colaborare cu Comitetul consultativ privind ajutoarele de stat, ar trebui să poată adopta dispoziții de punere în aplicare prin care să stabilească norme detaliate privind forma, conținutul și alte criterii aferente plângerilor prezentate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

(22) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 659/1999 se modifică după cum urmează:

1. Titlul regulamentului se înlocuiește cu următorul text:

„REGULAMENTUL (CE) NR. 659/1999 AL CONSILIULUI DIN 22 MARTIE 1999 DE STABILIRE A NORMELOR DE APLICARE A ARTICOLULUI 108 DIN TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE”.

2. Titlul articolului 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Cerere de informații adresată statului membru care transmite notificarea”.

3. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 6a

Cerere de informații adresată altor surse

(1) După inițierea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 6, în special în ceea ce privește unele cazuri complexe din punct de vedere tehnic care fac obiectul unei evaluări de fond, în cazul în care informațiile furnizate de statul membru vizat în cursul investigației preliminare nu sunt suficiente, Comisia poate solicita oricărui stat membru, oricărei întreprinderi sau asociații de întreprinderi să furnizeze toate informațiile referitoare la piață necesare pentru a-i permite să își finalizeze evaluarea măsurii aflate în discuție, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

- (2) Comisia poate solicita informații numai:
- (a) dacă se limitează la procedurile oficiale de investigare care au fost identificate de Comisie ca fiind ineficace până în prezent; și
- (b) în măsura în care sunt vizați beneficiarii de ajutor, dacă statul membru vizat este de acord cu cererea.
- (3) Întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi care furnizează informații ca urmare a unei cereri din partea Comisiei privind informații referitoare la piață în temeiul alineatelor (6) și (7) transmit răspunsul lor simultan Comisiei și statului membru vizat, în măsura în care documentele furnizate nu includ informații care sunt confidențiale referitor la statul membru vizat.

Comisia gestionează și monitorizează transmiterea informațiilor între statele membre, între întreprinderi sau asociații de întreprinderi și verifică confidențialitatea prezumată a informațiilor transmise.

- (4) Comisia solicită numai informații care se află la dispoziția unui stat membru, a unei întreprinderi sau asociații de întreprinderi vizate de cerere.

- (5) Statele membre furnizează informațiile pe baza unei cereri simple și într-un termen stabilit de Comisie, care nu ar trebui să depășească, în mod normal, o lună. În cazul în care statul membru nu furnizează informațiile solicitate în termen sau furnizează informații incomplete, Comisia îi transmite o atenționare.

- (6) Comisia poate să solicite, printr-o simplă cerere, unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații. Atunci când trimite unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi o cerere simplă în vederea obținerii de informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește un termen adecvat în care acestea trebuie furnizate. Comisia menționează, de asemenea, amenziile prevăzute la articolul 6b alineatul (1) pentru furnizarea de informații incorecte sau care induc în eroare.

- (7) Comisia poate să solicite, printr-o decizie, unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații. Atunci când solicită printr-o decizie unei întreprinderi sau unei asociații de întreprinderi să furnizeze informații, Comisia menționează temeiul juridic și scopul cererii, precizează care sunt informațiile solicitate și stabilește un termen adecvat în care acestea trebuie furnizate. De asemenea, Comisia precizează amenziile

prevăzute la articolul 6b alineatul (1) și indică sau, după caz, impune penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 6b alineatul (2). De asemenea, Comisia menționează dreptul întreprinderii sau asociației de întreprinderi de a solicita reexaminarea deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

- (8) Atunci când solicită informații în temeiul alineatului (1) sau (6) ori atunci când adoptă o decizie în temeiul alineatului (7), Comisia transmite simultan statului membru vizat o copie a cererii de informații. Comisia precizează criteriile aplicate pentru a selecta destinatarii unei cereri de informații.

- (9) Obligația de a furniza informațiile solicitate în numele întreprinderii vizate revine proprietarilor întreprinderilor sau reprezentanților acestora și, în cazul persoanelor juridice, societăților sau asociațiilor care nu au personalitate juridică și persoanelor autorizate să le reprezinte în temeiul legii sau al statutului. Persoanele autorizate corespunzător pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte, incomplete sau induc în eroare.

Articolul 6b

Amenzi și penalități cu titlu cominatoriu

- (1) Comisia poate impune printr-o decizie, dacă se consideră necesar și proporțional, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi amenzi care nu depășesc 1 % din cifra de afaceri totală din exercițiul financiar precedent, atunci când, în mod intenționat sau prin neglijență gravă, acestea:

- (a) furnizează informații incorecte sau care induc în eroare ca răspuns la o cerere formulată în temeiul articolului 6a alineatul (6);

- (b) furnizează informații incorecte, incomplete sau care induc în eroare ca răspuns la o decizie adoptată în temeiul articolului 6a alineatul (7) sau nu furnizează informațiile în termenul stabilit.

- (2) Comisia poate impune, printr-o decizie, întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi penalități cu titlu cominatoriu atunci când o întreprindere sau o asociație de întreprinderi nu furnizează în mod corect și complet informațiile solicitate de Comisie prin decizia adoptată în temeiul articolului 6a alineatul (7).

Penalitățile cu titlu cominatoriu nu depășesc, pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere, 5 % din cifra de afaceri zilnică medie a întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate în exercițiul financiar precedent, calculate de la data stabilită în decizie, până când aceasta furnizează în mod corect și complet informațiile solicitate de Comisie.

(3) La stabilirea valorii amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu se iau în considerare natura, gravitatea și durata încălcării, ținându-se seama în mod corespunzător de principiile proporționalității și adecvării, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

(4) Atunci când întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi și-au îndeplinit obligația a cărei nerespectare era vizată de penalitățile cu titlu cominatoriu, Comisia poate reduce valoarea definitivă a penalităților cu titlu cominatoriu față de valoarea care ar rezulta în temeiul deciziei inițiale de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu. Comisia poate, de asemenea, să renunțe la penalitățile cu titlu cominatoriu.

(5) Înainte de adoptarea oricărei decizii în conformitate cu alineatul (1) sau (2), Comisia stabilește un termen definitiv de două săptămâni pentru a primi informațiile lipsă referitoare la piața de la întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi vizate și acordă de asemenea întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi vizate posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.

(6) Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența pe fond, în sensul articolului 261 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește revizuirea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu impuse de către Comisie. Curtea de Justiție poate elimina, reduce sau majora amenda sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată.”

4. La articolul 7 se adaugă următoarele alineate:

„(8) Înainte de adoptarea oricărei decizii în conformitate cu alineatele (2)-(5), Comisia oferă statului membru vizat posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere, într-un termen care nu depășește în mod normal o lună, cu privire la informațiile primite de Comisie și furnizate statului membru în conformitate cu articolul 6a alineatul (3).

(9) Comisia nu utilizează informațiile confidențiale furnizate de respondenți, care nu pot fi agregate sau anonimizate, în nicio decizie luată în conformitate cu alineatele (2)-(5), cu excepția cazului în care a obținut acordul respondenților privind divulgarea acestor informații statului membru vizat. Comisia poate adopta o decizie motivată,

care este comunicată întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate, prin care constată că informațiile furnizate de un respondent și marcate drept confidențiale nu sunt protejate și stabilește o dată ulterior căreia informațiile vor fi făcute publice. Această perioadă nu poate fi mai mică de o lună.

(10) Comisia ia în considerare în mod corespunzător interesul legitim al întreprinderilor în ceea ce privește protejarea secretelor de afaceri și a altor informații confidențiale ale acestora. O întreprindere sau o asociație de întreprinderi care furnizează informații în conformitate cu articolul 6a și care nu beneficiază de respectivul ajutor de stat poate solicita, invocând un prejudiciu potențial, ca identitatea sa să nu fie dezvăluită statului membru vizat.”

5. La articolul 10, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 20, Comisia poate, din proprie inițiativă, să examineze informații provenind din orice sursă, cu privire la un ajutor presupus ilegal.

Comisia examinează, fără întârzieri nejustificate, orice plângere depusă de orice parte interesată, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), și se asigură că statul membru vizat este informat pe deplin și periodic cu privire la evoluția și rezultatul examinării.

(2) Dacă este necesar, Comisia solicită informații statului membru vizat. Articolul 2 alineatul (2) și articolul 5 alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

După inițierea procedurii oficiale de investigare, Comisia poate solicita de asemenea informații oricărui stat membru, oricărei întreprinderi sau asociații de întreprinderi în conformitate cu articolele 6a și 6b, care se aplică *mutatis mutandis*.”

6. După articolul 14 se introduce următorul titlu de capitol:

„CAPITOLUL IIIa

TERMENE DE PRESCRIPȚIE”.

7. Titlul articolului 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Termenul de prescripție pentru recuperarea ajutorului”.

8. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 15a

Termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Competențele conferite Comisiei prin articolul 6b sunt supuse unui termen de prescripție de trei ani.

(2) Termenul prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de la data la care s-a comis încălcarea menționată la articolul 6b. Cu toate acestea, în cazul unor încălcări continue sau repetate, termenul începe să curgă de la data la care încălcarea încetează.

(3) Orice acțiune întreprinsă de Comisie în scopul investigațiilor sau al procedurilor legate de o încălcare menționată la articolul 6b întrerupe termenul de prescripție pentru impunerea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu, începând cu data la care acțiunea este comunicată întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate.

(4) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție. Cu toate acestea, termenul de prescripție expiră la data încheierii unei perioade de șase ani în cazul în care Comisia nu a aplicat o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Perioada respectivă se prelungește cu perioada în care termenul de prescripție a fost suspendat în conformitate cu alineatul (5).

(5) Termenul de prescripție pentru aplicarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu se suspendă pe durata în care decizia Comisiei face obiectul unor acțiuni pendente la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 15b

Termenele de prescripție pentru executarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Competența Comisiei de a asigura aplicarea deciziilor luate în temeiul articolului 6b este supusă unui termen de prescripție de cinci ani.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de la data la care decizia adoptată în conformitate cu articolul 6b devine definitivă.

(3) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) este întrerupt de:

(a) notificarea unei decizii de modificare a cuantumului inițial al amenzii sau al penalităților cu titlu cominatoriu sau de respingere a unei cereri de modificare;

(b) orice măsură a unui stat membru, care acționează la cererea Comisiei, sau a Comisiei, care vizează executarea silită a amenzii sau a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(5) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (1) este suspendat pe perioada în care:

(a) respondentului i se acordă un termen pentru efectuarea plății;

(b) executarea silită a plății este suspendată în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene.”

9. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Utilizarea abuzivă a ajutorului

Fără a aduce atingere articolului 23, în caz de utilizare abuzivă a unui ajutor, Comisia poate deschide procedura oficială de investigare în temeiul articolului 4 alineatul (4). Articolele 6, 6a, 6b, 7, 9 și 10, articolul 11 alineatul (1) și articolele 12-15 se aplică *mutatis mutandis*.”

10. La articolul 20, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Orice parte interesată poate înainta o plângere Comisiei pentru a o informa cu privire la orice presupus ajutor ilegal, precum și la orice presupusă utilizare abuzivă a unui ajutor. În acest scop, partea interesată completează în mod corespunzător un formular al cărui conținut a fost stabilit printr-o dispoziție de punere în aplicare menționată la articolul 27 și furnizează toate informațiile obligatorii solicitate în acesta.

În cazul în care consideră că partea interesată nu respectă elementele obligatorii din formularul de plângere sau că elementele de fapt și de drept invocate de partea interesată nu oferă motive suficiente pentru a demonstra, pe baza unei examinări *prima facie*, existența unui ajutor ilegal sau utilizarea abuzivă a ajutorului, Comisia informează partea interesată cu privire la acest lucru și solicită acesteia să prezinte observații într-un termen stabilit, care în mod normal nu depășește o lună. În cazul în care partea interesată nu își prezintă observațiile în termenul prevăzut, se va considera că plângerea a fost retrasă. Comisia informează statul membru vizat atunci când o plângere a fost considerată ca fiind retrasă.

Comisia transmite reclamantului o copie a deciziei adoptate în orice dosar legat de subiectul plângerii.”

11. După articolul 20 se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL VIa

INVESTIGAȚII PE SECTOARE ECONOMICE ȘI PE INSTRUMENTE DE AJUTOR

Articolul 20a

Investigații pe sectoare economice și pe instrumente de ajutor

(1) În cazul în care informațiile disponibile justifică o suspiciune rezonabilă conform căreia măsurile de ajutor de stat dintr-un anumit sector sau bazate pe un anumit instrument de ajutor pot restricționa sau denatura în mod semnificativ concurența în interiorul pieței interne în mai multe state membre sau conform căreia măsurile de ajutor existente într-un anumit sector în mai multe state membre nu sunt sau nu mai sunt compatibile cu piața internă, Comisia poate iniția o investigație în diferite state membre privind sectorul economiei sau utilizarea instrumentului de ajutor vizat. În cursul investigației, Comisia poate solicita statelor membre și/sau întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi vizate să furnizeze informațiile necesare pentru aplicarea articolelor 107 și 108 din TFUE, ținând seama în mod corespunzător de principiul proporționalității.

Comisia precizează motivele investigației și alegerea destinatarilor în toate cererile de informații transmise în temeiul prezentului articol.

Comisia publică un raport cu privire la rezultatele investigației sale, în diferite state membre, în ceea ce privește anumite sectoare ale economiei sau anumite instrumente de ajutor și invită statele membre, precum și orice întreprindere sau asociație de întreprinderi vizată să își prezinte observațiile.

(2) Informațiile obținute din investigațiile sectoriale pot fi utilizate în cadrul procedurilor desfășurate în temeiul prezentului regulament.

(3) Articolele 5, 6a și 6b se aplică *mutatis mutandis*.”

12. După articolul 23 se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL VIIa

COOPERAREA CU INSTANȚELE NAȚIONALE

Articolul 23a

Cooperarea cu instanțele naționale

(1) Pentru aplicarea articolului 107 alineatul (1) și a articolului 108 din TFUE, instanțele statelor membre pot

solicita Comisiei să le transmită informațiile pe care le deține sau avizul său cu privire la chestiunile legate de aplicarea normelor privind ajutoarele de stat.

(2) Atunci când aplicarea coerentă a articolului 107 alineatul (1) sau a articolului 108 din TFUE impune acest lucru, Comisia, acționând din proprie inițiativă, poate înainta observații scrise instanțelor statelor membre care sunt responsabile de aplicarea normelor privind ajutoarele de stat. Cu permisiunea instanței în cauză, Comisia poate formula și observații orale.

Comisia informează statul membru vizat cu privire la intenția de a prezenta observații înainte de a le prezenta oficial.

Exclusiv în scopul pregătirii observațiilor sale, Comisia poate solicita instanței competente a statului membru să transmită documente, aflate la dispoziția instanței, care sunt necesare pentru evaluarea cazului.”

13. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Destinatarul deciziilor

(1) Deciziile luate în temeiul articolului 6a alineatul (7), al articolului 6b alineatele (1) și (2) și al articolului 7 alineatul (9) sunt adresate întreprinderii sau asociației de întreprinderi vizate. Comisia notifică de îndată aceste decizii destinatarului respectiv, acordându-i posibilitatea de a informa Comisia cu privire la informațiile pe care le consideră ca intrând sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.

(2) Toate celelalte decizii adoptate de Comisie în temeiul capitolelor II, III, IV, V și VII se adresează statelor membre vizate. Comisia notifică de îndată aceste decizii statului membru vizat, acordându-i posibilitatea de a informa Comisia cu privire la informațiile pe care le consideră ca intrând sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional.”

14. La articolul 26 se introduce următorul alineat:

„(2a) Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deciziile pe care le adoptă în temeiul articolului 6b alineatele (1) și (2).”

15. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Dispoziții de punere în aplicare

Comisia, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 29, este abilitată să adopte dispoziții de punere în aplicare în ceea ce privește:

- (a) forma, conținutul și alte detalii ale notificărilor;
- (b) forma, conținutul și alte detalii ale rapoartelor anuale;

(c) forma, conținutul și alte detalii ale plângerilor depuse în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) și cu articolul 20 alineatul (2);

(d) detaliile privind termenele și calcularea termenelor; și

(e) rata dobânzii prevăzute la articolul 14 alineatul (2).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 iulie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
C. ASHTON
